

A tutón kraj, našch luby raj
 Ze šerbska semja lužiska,
 A to našch kwaš tak porjeńšcha.

Za snaju kraj, hdžež dobre wašchnje knježi
 A cześtny poczińk bydli nadobny,
 Tam škóscź a pokhmurjenje w tucze leži
 A jašny duch šo šylni wješeńy.

A tutón kraj, našch hódny raj
 Ze šerbska semja šradonna,
 A to našch kwaš tak porjeńšcha.

Za snaju lud, kiž steji njepowalny
 W wschěch wichorach tak kruty, wobstajny
 Raž jeho krajnych horow khríbjet škalny
 A tola mišoscźiwny, želniwy.

A tutón lud, našch dobry lud
 Ze šerbski narod dostojny,
 Duž je našch kwaš tak wješeńy.

Za snaju lud, kiž pschemó šrudne cžašy,
 Čžešcź, rycź a mjeno šmjerczi wutorže;
 Nětk šwjeczi šerbske šwjedjenje a kwašy
 A š nowym duchom špěwy šnoschuje.

A tutón lud, našch šławny lud,
 Ze šerbski narod kšwalobny,
 Duž je našch kwaš tak wješeńy.

18. Skóněny chor

ze swětn. oratoria: **Nalěćo**, komp. 1860, 1. předn. 9. winowca
 1861 w Budyšinje.

Derje, derje je na šemi
 Luboscź dawacź, luboscź bracź,
 Se špěwom a š radošcźemi
 Młode lěta wěnzowacź.

Šchetož rjana kčžeje meja,
 Ale wostacź njemóže,
 Móže španu, lěta džeja,
 Šraja špěšchnje božemje.